

Η εορτή της Αγίας Ταβιθάς στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Για μία ακόμη φορά, σε διάστημα λίγων μόνο εβδομάδων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, επισκέφθηκε τις εγκαταστάσεις της γυναικείας Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Αδελφότητας «Η ΤΑΒΙΘΑ», της Ιεραποστολικής Ενώσεως Αδελφών Νοσοκόμων, στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος.

Ο κ. Συμεών τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία για την Ιερά Μνήμη της Αγίας Ταβιθά της Ελεήμονος στον ομώνυμο Ιερό Ναό των εγκαταστάσεων της γυναικείας Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Αδελφότητας «Η ΤΑΒΙΘΑ», οι οποίες ευρίσκονται στον Άγιο Κωνσταντίνο Λοκρίδος και μάλιστα σε ένα έτος ιδιαίτερο, καθώς η Αδελφότητα συμπληρώνει 50 χρόνια παρουσίας στην περιοχή της

Λοκρίδας.

Ο Σεβασμιώτατος εκόμισε προς ευλογία και ενίσχυση των αδελφών και το απόκτημα του Ιερού Λειψάνου εκ της Τιμίας Χειρός του Αγίου Ευαγγελιστού Λουκά, στο πλαίσιο της 4ης Παμφθιωτικής Λιτανείας υπό τον τίτλο: «Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς», η οποία πραγματοποιείται καθ' όλο τον μήνα Οκτώβριο σε όλη την Φθιώτιδα.

Ο κ. Συμεών απευθυνόμενος προς τους σεβαστούς πατέρες της αδελφότητας “Ο ΣΩΤΗΡ” και τις αδελφές της “ΤΑΒΙΘΑ” χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Σήμερα η αγάπη του Θεού μας κάνει ένα πολύ μεγάλο δώρο, διότι αξιωθήκαμε να συλλειτουργήσουμε, να συμπροσευχηθούμε και να βρεθούμε επί το αυτό, μέσα στην αγκαλιά του Χριστού, εδώ σε έναν τόπο αγάπης και διακονίας και προσφοράς, σε έναν τόπο αναψυχής, αλλά κυρίως πνευματικής ανατροφοδοτήσεως, προκειμένου ευλογημένες ψυχές μέσα στο διάβα του χρόνου, να διακονούν την Εκκλησία του Χριστού, τους εμπερίστατους αδελφούς, να κηρύττουν το Ευαγγέλιο του Χριστού «έργοις» πρωτίστως και κατόπιν «λόγοις» και να δίνουν την μαρτυρία του Ιησού Χριστού μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

Είναι πολύ σημαντικό ότι καθώς μας περιγράφεται η ζωή της πρώτης Εκκλησίας, οι Πράξεις των Αποστόλων, δεν είναι τίποτα άλλο παρά η ζωή της Αναστάσεως στην πραγματικότητα, πως άμεσα μετά την Ανάσταση του Χριστού, την Ανάληψη, την Πεντηκοστή, η Εκκλησία έζησε το Ευαγγέλιο του Χριστού και αποτελούν οι Πράξεις των Αποστόλων το υπόδειγμα, είναι το Σύνταγμα της Εκκλησίας, είναι η εφαρμοσμένη θεολογία, είναι η εμπειρία της Εκκλησίας και γι' αυτό πολύ ορθά δεν ονομάζεται αυτό το κείμενο κάπως διαφορετικά, αλλά Πράξεις, ούτε λόγια, ούτε κηρύγματα, ούτε ιδέες, ούτε απόψεις, ούτε θεωρίες, απόψεις και θεωρίες που έχουν οι άνθρωποι αυτού του κόσμου, οι φιλόσοφοι, οι σοφοί, οι κουλτουριάρηδες, αυτοί που φτιάχνουν αντζέντες σαν αυτές που ταλαιπωρούν και τον κόσμο σήμερα. Οι Απόστολοι μίλησαν με πράξεις, η Εκκλησία μιλάει με πράξεις, και μιλά και με πράξεις γιατί, πρώτα είναι ο ποιήσας και μετά ο διδάξας.

Έτσι λοιπόν ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας παρουσιάζει αυτήν την αναστημένη ζωή, τη ζωή της Αναστάσεως καρπός της οποίας υπήρξε και η ανάσταση και θεραπεία της Ταβιθάς κι είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις θαυμάτων μέσα στη ζωή της Καινής Διαθήκης που βλέπουμε έναν άγιο άνθρωπο να θεραπεύεται. Κατά κανόνα οι άγιοι ταλαιπωρούνται, οι άγιοι είναι στην αφάνεια και αρρώστιες και ασθένειες και βάσανα και προβλήματα με πρώτο τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος υπέφερε από τις ασθένειες του αλλά αυτή ήταν και η δύναμις: «όταν ασθενώ τότε δυνατός ειμί». Άλλες φορές έχουμε περιπτώσεις αμαρτωλών που αναρωτιούνται οι άνθρωποι «ούτος ήμαρτε, ή οι γονείς αυτού;» Ο Χριστός θεραπεύει τον άνθρωπο

και τον καλεί σε μετάνοια, σε μία αλλαγή ζωής, να μην είναι μία εξωτερική θεραπεία, το είδαμε και με τη θεραπεία των δέκα λεπρών, που ουσιαστικά ο ένας θεραπεύτηκε εξ ολοκλήρου, ολοκληρωτική ίαση, οι άλλοι έκαναν τη δουλειά τους, ας το πούμε έτσι, θεώρησαν ότι ο Χριστός είναι ένα νοσοκομείο, ένα κοινωνικό ίδρυμα, όπως και σήμερα πολλοί άνθρωποι έτσι θεωρούν την Εκκλησία. Πάμε να καλύψουμε την ανάγκη μας, να πάρουμε το βοήθημά μας από το Φιλόπτωχο, να πάρουμε το συσσίτιο, να πάρουμε μία παροχή, να μας μεγαλώσουν τα παιδιά, να μας τα τακτοποιήσουν και μετά δεν γυρίζουμε πίσω, ένας επέστρεψε και προσέφερε ευχαριστία ευγνωμοσύνης, γιατί ένας πραγματικά θεραπεύτηκε.

Εδώ έχουμε τη θεραπεία μίας ήδη θεραπευμένης. Η Ταβιθά είχε θεραπευτεί, γιατί ήταν «πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών ων εποίει» όπως βεβαιώνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Έρχεται ο ίδιος ο Ευαγγελιστής και μας βεβαιώνει ότι ήταν πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών, το βεβαιώνει ένας λαός ολόκληρος, ευεργετημένες ψυχές, μαθήτριες αλλά και άνθρωποι ταπεινοί, πτωχοί που ήταν στο περιθώριο, οι οποίοι γεύτηκαν τη θεραπεία και την αγάπη, έστρωναν τους χιτώνες και τα ιμάτια, με τα οποία έντυσε τους γυμνούς, με τα οποία έθρεψε τους πεινασμένους, με τα οποία ξεδίψασε τους διψασμένους, αυτοί οι οποίοι την φρόντισαν, την είχαν περιποιηθεί ως νεκρή, την είχαν ανεβάσει στο υπερώο, δείγμα μιας τιμής, μιας φροντίδας, μιας ευγνωμοσύνης, την οποία ένιωθε ένας ολόκληρος λαός γι' αυτήν, η οποία είχε αφιερώσει τη ζωή της στη διακονία των αδελφών».

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε για μία ακόμη φορά την ευγνωμοσύνη του και την πατρική, αρχιερατική του ευλογία προς τα μέλη της Αδελφότητας για την διακονία αγάπης την οποία προσφέρουν στην κοινωνία.

Εκ μέρους της Ιεράς Αδελφότητας, τις ευχαριστίες και τον σεβασμό εξέφρασε ο Αρχιμ. π. Κωνσταντίνος Κλαμπώνης, πολίος Ιεροκήρυξ και μέλος της Ιεραποστολικής Αδελφότητας Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ».

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου